

РЕШЕНИЕ

№ 3620

гр. София, 04.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 11.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11746** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца /ЗСПД/.

Образувано по жалба на Н. Д. М Я. Х., гражданка на С., срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-СК/4273/02.11.2020 г., издадена от директора на ДСП-„С.“, с която на лицето е отказано отпускането на еднократна месечна помощ за деца по чл. 7, ал. 1 от ЗСПД.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и се моли тя да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. В. който поддържа подадената жалба.

Ответникът - Директорът на ДСП-„С.“ – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. Н., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От Н. Д. М Я. Х., гражданка на С., е подадено Заявление-декларация с № ЗСПД/4273/22.10.2020 г. В заявлението е посочено, че лицето е омъжено и в семейството са отглеждани четири деца: Х. Д. З., М. Д., Н. Д., М. Зияр Д., сирийски граждани, като три от децата са учаци. Посочено е, че семейството и децата живеят

постоянно в страната. Посочено е, че средномесечният доход на член от семейството е 7170 лв.

Издадена е Заповед № ЗСПД/Д-С-СК/4273/02.11.2020 г. от Директора на ДСП-„С.“, с която на лицето е отказано отпускането на еднократна месечна помощ за деца по чл. 7, ал. 1 от ЗСПД.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съобразно чл. 10, ал. 4, във вр. с чл. 10, ал. 5 от ЗСПД, отпускането на семейни помощи за деца или отказа за отпускането им се извършва със заповед на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" или упълномощено от него лице. Видно от представената по делото Заповед № 2201-РД01-0019/15.07.2020г., издадена от директора на ДСП-„С.“, З. Е. Д. е оправомощена да разписва заповедите по чл. 7 от ЗСПД. Съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

В проведеното административно производство е допуснато нарушение на чл. 35 от АПК.

По силата на чл. 3, т. 5 от ЗСПД, право на семейни помощи за деца имат бременните жени - чужди граждани, и семействата на чужди граждани, които постоянно пребивават и отглеждат децата си в страната, ако получаването на такива помощи е предвидено в друг закон или в международен договор, по който Република България е страна. Тази норма е в противоречие с нормите на Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. и Директива 2011/95/ЕС/ на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. които макар и да нямат директен ефект за България като държава членка, обвързват същата по отношение на резултата, който трябва да бъде постигнат, а именно получаване на необходимото социално подпомагане, което да е равностойно на предвиденото за гражданите на държавата членка. След като държавата ни не е ограничила предоставянето на социални помощи на лицата, на които е предоставен статут само до основните обезщетения, то с издадената заповед ограничаването на помощите е недопустимо.

Спорът е правен и се изразява в това има ли право жалбоподателката на социални помощи по реда на ЗСПД. За да прецени дали жалбоподателката е носителка на правото на социални помощи, то е следвало органът да събере доказателства дали тя и децата ѝ притежават хуманитарен статут или статут на бежанец. Хуманитарният статут представлява международна закрила. Разпоредбата на чл. 3, т. 5 от ЗСПД не урежда хипотеза на предоставена международна закрила /хуманитарен статут/, но предвижда такива права за чужденци на реципрочна основа, ако е предвидено в международен договор или в друг закон. В друг закон – чл. 32, ал. 1 от ЗУБ, е предвидено, че чужденците с предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут имат всички права и задължения на българските граждани с изброени изключения и ограничения въведени със закон. В ЗУБ, който е специален закон по отношение на бежанците, няма ограничения в правата на достъп до социалната система, освен предвидените със закон. Няма ограничение в правата на чужденците с международна закрила /хуманитарен статут/ и няма уредба по отношение на тези лица според чл. 3, т. 5 ЗСПД, но пък същата разпоредба не е окончателна и не урежда изчерпателно хипотезите, за да се приеме, че е забранителна, а и препраща към друг закон или

международен договор, по който Република България е страна.

При анализ на цитираните разпоредби на ЗУБ, ЗСП и ЗСПД и цитираните разпоредби на общностното право следва извод за незаконосъобразност на обжалваната заповед.

С оглед изложеното оспорената заповед следва да бъде отменена, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № ЗСПД/Д-С-СК/4273/02.11.2020 г., издадена от директора на ДСП-„С.“, с която на Н. Д. М Я. Х. е отказано отпускането на еднократна месечна помощ за деца по чл. 7, ал. 1 от ЗСПД.

ИЗПРАЩА преписката на Директора на ДСП-„С.“ за ново произнасяне по подаденото от Н. Д. М Я. Х. Заявление-декларация с № ЗСПД/4273/22.10.2020 г. при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно на основание чл. 10, ал. 6 от ЗСПД.

СЪДИЯ: